చిన్నకథ :

"నాదే పొరపాటు"

శ్రీమతి బి. సుశీల

"శాంతా! శాంతా!"

బయటనుండి కేక వినిపించింది. చేతిలోవున్న బట్టలు కిందపెట్టి కంగారుగా బయలుదేరింది.

"శాంతా!............"

అని ఏదో చెప్పబోయి ఆగిపోయింది శాంత తల్లి కమలమ్మగారు. గుమ్మందగ్గిర ఆగి తల్లివైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూచింది శాంత.

"కబురమ్మా"

"ఏమిటని?" చికాకుగా వెనక్కు వచ్చింది శాంత.

"ఏమీలేదమ్మా"

"ఏమీలేనిదాని కెందుకు పిలిచావమ్మా"

ఎలాచెప్పాలో ఏంచెప్పాలో తెలియక తన స్థితికి తానే నవ్వుకుంది కమలమ్మగారు.

"యిద్దరూ అలానుంచున్నారేం శాంతా?".... అంటూ లోపలికి వచ్చాడు ప్రసాదు.

"ఏమీలేదు. అమ్మ ఏమో చెపుతానని ఏమీ చెప్పకుండా నిలబెట్టింది." అని చికాకుపడింది శాంత.

"ఏమీ లేదు నువ్వు వెళ్ళు" అని కమలమ్మగారు వాళ్ళు వెళ్ళినవైపు చూస్తూ నిలబడి నిట్టూర్చింది.

* * *

తండ్రిలేని పిల్ల శాంతకి కష్టపడి చదువుచెప్పించింది తను. డబ్బుంటేమాత్రం మొగదక్షత లేని ఆడది ఎన్ని కష్టాలుకోర్చుకోవాలి. ప్రతి చిన్న విషయానికీ యితరులపై ఆధారపడాలి. యీడువచ్చిన పిల్ల. పెళ్ళి ఎలా చేయటం? పెళ్ళి చేయకుండా ఎన్నాళ్ళిలా చదువుచెప్పిస్తూ తన దగ్గర పెట్టుకోగలదు? ఆడపిల్ల ఎప్పటికయినా అత్తవారింటికి వెళ్ళవలసిందేకదా? శాంతను పంపి తను ఒక్కతె ఎలా ఉండడం? ఏంచేయడం? యింతకూ శాంతకు సంబంధం చూచేవారెవరు? ఆప్రసాదే చేసుకుంటాడేమో? ప్రసాదు జ్ఞాపకం రాగానే కమలమ్మగారికి మనస్సులో తుపాను రేగింది. అతనెలాగూ చేసుకోడు. ఒకవేళ అతను వప్పుకున్నా మేనరికం వదులుకోడానికి ఏమయినాసరే వప్పదు ఇంజనీరుగారి భార్య. ఆవిడ ఎన్నోసార్లు చెప్పింది తనతో తన మేనకోడలు పెద్దదయిందనీ, పెళ్ళిచేయమనీ ప్రసాదు మేనత్త మేనమామలు త్వరపడుతున్నారని. ఇంక ఆసంబంధం ఆశించకంలో అర్థంలేదుకాని లోకులేమనకుంటున్నారు? శాంతను గురించి తన చెవినిబడ్డ మాటలు గుర్తుకు వచ్చేసరికి వళ్లు జలదరించింది. యింక శాంతకు పెళ్ళయే విధానమేలా? అంతా శూన్యంగా తోచిందావిడకు. అంతా తనదేతప్పు. తనెందుకు కేకలెయ్యలేదు శాంతను? ముందుగానే వాళ్ళ స్నేహం విషయంలో కలగజేసుకొని శాంతను అదుపులో పెట్టుకోకపోవడం తప్పెవరిది? ఎన్నోసార్లనుకుంది శాంతను కేకలెయ్యాలని. చిన్ననాటి వాళ్ళ స్నేహాన్ని, చదువునీ ఎక్కడ ఆపాలో ఎప్పుడు అదుపులో పెట్టాలో అర్థంకాలేదావిడకు. ఇప్పుడు తనేం చేస్తే ఏం ప్రయోజనం? లోకులనోరు మూయగలదా? యీరోజునుండి అతనితో బయటకు పోవద్దని శాంతతో గట్టిగా చెప్పాలని ప్రయత్నం చేసింది. ప్రొద్దుట నుండి దానికి ఫలితంగా తనే వెళ్ళమని శాంతను బయటకు పంపింది. ఊరికే దానినేమని తిట్టడం? అతనిని ఎందుకని శాంతతో మాట్లాడవద్దని శాసించడం? ఏతప్పూ లేనిదానికి తను వాళ్ళనెలా వేరు చేయడం? యీసమస్యతో ఆవిడ మనస్సు సుళ్లు తిరిగింది. కొంచెంసేపు అనుకుంది శాంతే కొడుకై ఉంటే! ఒక్కక్షణం శాంతను కొడుకనుకొని కలలు కంది. మరుక్షణమే వాస్తవికం జ్ఞాపకంవచ్చి ఉలిక్కిపడింది.

బయట శాంతగొంతు వినిపిస్తోంది. బరువుగా లేచి వంటయింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది కమలమ్మగారు.

* * *

మధ్యాహ్నం భోజనాలయినాక భాగవతం చేతులో పెట్టుకొని మండువాలో కూర్చుని కునుకుపాట్లు

పడుతోంది కమలమ్మగారు. శాంత చేతితో కలంపట్టుకుని వ్రాస్తున్నది.

"పెసాదం బాబెళ్ళిపోయాక బెంగో ఏమో శాంతమ్మ గారు బొత్తిగా సిక్కి-పోనారు." అని దాసీది అన్నమాటలు గుర్తుకొచ్చి ఉలిక్కి-పడి లేచింది కమలమ్మగారు. తన కూతురు గొడవ మధ్య ఊరివాళ్ళకెందుకో? వాళ్ళ అన్నం వాళ్ల తిని వాళ్ళ పంచని వాళ్ళు కూర్చున్నా వాళ్ళసంగతు లన్నీ ఉన్నవీ లేనివీ యిరుగింటి ఎల్లమ్మ. పొరుగింటి పుల్లమ్మ కుళాయిదగ్గర చెప్పుకోవడం మానరెందుకో? తాముగంజి త్రాగితే వాళ్ళకేం. పాలు త్రాగితే వాళ్ళకేం? ఆరుస్తారా? తీరుస్తారా? యీ ఆలోచన ఎలాముగించాలో తెలియక భాగవతం చదవడమారంభించిందావిడ. వీధిలో పోస్టుకేక విని పరుగెత్తిన శాంత గుమ్మంలో నుంచే కేక వేసింది.

"అమ్మా! ప్రసాదు ఉత్తరం రాశాడే! పదిరోజులలో శలవులకు వస్తున్నాడట."

వుత్తరం పుచ్చుకొని జాగ్రత్తగా చదివింది కమలమ్మ గారు. అందులో తనకేమీ తప్పు కనిపించలేదు. అయినా సరే యికమీదటయినా శాంతను అదుపులో పెట్టాలను కొంది. ఎలాచెప్పడమనేది అర్థంకాలేదు మళ్ళీ తనకు.

ఉత్తరం భాగవతంలోపెట్టి కళ్ళజోడు పదిలంగా కింద పెడుతూ అంది.

"శాంతా యికమీదట నువ్వు అతనితో తిరగటానికి వీలులేదు. ఉత్తరాలు రాయకు."

ఏమీ అర్థంకాక నిర్ఘాంతపోయింది శాంత. తనేమన్నదీ తనకే అర్థంకాలేదు. ఆవిడ అయినా ఏదో అనేసింది యిక ఆగి లాభంలేదు అందువల్ల సాంతం చెప్పింది.

శాంత వెక్కి- వెక్కి- ఏడ్వడం మొదలుపెట్టింది. అది చూచి తను చాలా బాధపడింది. దీనికి జడిసే యింత కాలం మెదలకుండా ఊరుకుంది.

"శాంతా యిటుచూడు. నీతప్పుఉందనలేదే నేనూ. అబ్బా, నిండు యింట్లో ఏడ్పుకూడదమ్మా, నాతల్లివి కదూ? యిటుచూడు. ఛీ! ఏడవకే నీతప్పు వుందనలేదు గానేను. మనబట్ట మనం కట్టుకుని మన బొట్టు మనం పెట్టుకున్నా లోకులకు వెరవాలమ్మా, నీకు తెలియదు. చిన్నదానివి. చెప్పకపోతే ఎలాతెలుస్తుందిచెప్పు? చెపితే యింత అల్లరిపడితే నేను మాత్రం ఏం చెప్పగలనమ్మా!" అని బ్రతిమాలింది.

పదిరోజులనుండి శాంతకు ఏమీ తోచలేదు. ఒక్క-టే ఆలోచన. ప్రసాదువచ్చి మామూలుగా పలకరిస్తే తనేం చేయాలీ అని.

ఆరోజున శాంతకు అసలు మతే లేదు. అస్తమానం అదే ఆలోచన. అతనితో బయటకు రాననటం ఎలా? తను పలకకపోతే అతనేమనుకుంటాడు? అమ్మ ఎంత బాధపడిచెప్పిందో యీసంగతి తనకు. తనెప్పుడూ పెళ్ళిని గురించి ఆలోచించనేలేదు. అసలు అమ్మ చెప్పేదాకా తనకు తెలియనేలేదు తన స్నేహం ఒక పెద్ద సమస్యగా మారిందని. ప్రసాదును తను ప్రేమిస్తున్నానా అనుకొంది. లేదు.............లేదు.................

ప్రేమిస్తున్నాను. కాని తనెప్పుడూ పెళ్ళివిషయం ఆలో చించలేదే. ప్రసాదును తను పెళ్లాడటమా? తనెప్పుడూ ఆలోచించలేదీసంగతి. అతనేమనుకుంటున్నాడు. ఏమో. తన దగ్గర ఎప్పుడూ ఏమీ అనలేదు. ఎన్నాళ్ళగానో అతను వస్తాడని ఎదురుచూసింది. యిప్పుడు వెయ్యి దేవుళ్ళకు మొక్కు-కుంటోంది అతను రావటం మాని పించమని. అది తప్ప మరో మార్గం కనపడలేదు శాంతకు.

ప్రసాదు గొంతు ప్రక్క-గదిలోంచి వినపడేసరికి ఉలిక్కి- పడి పరుగెత్తింది పెరట్లోకి. వాకిలి తలుపు వేద్దామని వస్తూన్న కమలమ్మగారికి ప్రసాదు, మరొక యాభయ్యేళ్ల పెద్దమనిషి ఎదురయ్యారు. తర్వాత సంఘటన కలో నిజమో అర్థంకాలేదు ఆవిడకు కొంతవరకు.

శాంత ఏమంటుందో అని తను గదిలోకి వెళ్ళింది. శాంత తలవంచుకు కూర్చుంది. ప్రసాదు బల్లమీద కూర్చుని అంటున్నాడు:

"చూడు శాంతా! అతను చాలా బాగుంటాడు, అందా నికి అందమూ ఉంది. తెలివైనవాడు. మంచివాడు. లేక పోతే నేనంతగా చెపుతానా. నామాటంటే నమ్మకంలేదూ! నీతో ఎప్పుడయినా అబద్ధం చెప్పేనా! యిటుచూడు శాంతా---

“నాదే పొరపాటు”

శాంత తల మరికొంచెం వంచి కొంగు వేలికి చుడుతోంది.

“నీవు మెదలకుండా ఊరుకుంటే నీమనస్సులోని సంగతి నాకెలాతెలుస్తుంది? నీకిష్టం లేకపోతే చెప్పు. నాదగరకూడా సిగ్గయితే బ్రతికేదెలా శాంతా?” అని ఎంతో జాలిగా అన్నాడతను.

“నీ యిష్టం” అంది శాంత.

“నాయిష్టం బాగానే ఉంది. నీకు యిష్టమేనా” అని.

తల వూపింది శాంత.

“అమ్మయ్య! యజ్ఞం అంత పనిచేశావు” అని నవ్వాడు. ఒక్కక్షణం తన్నితాను మరచిపోయి తల పైకెత్తి ఆతన్ని చూసి తనుకూడా నవ్వింది శాంత.

“ఏమన్నది అబ్బాయి” అంది గుమ్మంలోంచే కమలమ్మగారు. తల్లిగొంతు విని పెళ్ళి గుర్తుకొచ్చి సిగ్గుపడి తల వంచుకుంది శాంత.

“వప్పుకొందండీ, మీరు తాంబూలాలు పుచ్చుకోవడమే తరువాయి. కుర్రవాణ్ణి మీరు చూడాలంటే తప్ప”

“మేం చూడటమెందుకు నాయనా! నువ్వు చూస్తే చాలదూ! దానికి అన్నయినా తమ్ముడయినా నువ్వే” అంది కమలమ్మగారు.

“ఎందుకయినా మంచిది అబ్బాయిని తీసుకొనివస్తా సాయంకాలం 5 గంటలకు” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు ప్రసాదు.

“ఏమమ్మా! ప్రసాదన్నయ్యనుగురించి ఏమనుకొన్నావు?”

“అవునమ్మా! నాదే పొరపాటు.”

★

స్థాపితం: 1923

ఆంధ్ర బ్యాంకు లిమిటెడ్

హెడ్డాఫీసు: మచిలీపట్టణము.

(షెడ్యూల్డు బ్యాంకు)

చెల్లింపబడిన మూలధనము, రిజర్వులు కలసి రు. 39,73,500

అమలునందున్న వ్యాపారము రు. 6,00,00,000 మించినది.

మద్రాసులో బ్రాంచీలు:

మైలాపూర్ ఆఫీసు: 77, కచ్చేరి వీధి.

మద్రాసు బ్రాంచి: 322-23, లింగిచెట్టీ స్ట్రీట్.

త్యాగరాయనగర్ ఆఫీసు: 87, పాండి బజారు.

ఇతర బ్రాంచీలు:

అనకాపల్లి, చీరాల, ఏలూరు, గుడివాడ, గుంటూరు, కాకినాడ, మచిలీపట్టణము, నరసారావుపేట, నెల్లూరు, ఒంగోలు, రాజమండ్రి, శ్రీకాకుళం, తెనాలి, తుని, విజయవాడ, విశాఖపట్నం, విజయనగరం (సిటీ), అమలాపురం, అరండల్‌పేట (గుంటూరు), బాపట్ల (గుంటూరు జిల్లా), భీమవరము, గవర్నరుపేట (విజయవాడ), గూడూరు (నెల్లూరు జిల్లా), పాలకొల్లు.

సబ్ ఆఫీసులు:

ఆముదాలవలస (శ్రీకాకుళం జిల్లా), చల్లపల్లి (కృష్ణా జిల్లా), దుగ్గిరాల, గొల్లప్రోలు, జగ్గయ్యపేట, మహారాణీపేట (విశాఖపటణము), పార్వతీపురం, పెడన (కృష్ణా జిల్లా), పెద్దాపురం, పిఠాపురం, రామారావుపేట (కాకినాడ), సాలూరు, సామర్లకోట, తిరుపతి, వినుకొండ, కర్నూలు, నరసన్నపేట, ఇచ్ఛాపురం (శ్రీకాకుళం జిల్లా), అనంతపూర్, కడప, బళ్లారి, నిడదవోలు, గాంధీనగర్ (విజయవాడ).

అన్ని విధములైన బ్యాంకింగు వ్యాపారములు, ఫారిన్ ఎక్స్చేంజి సహా కొనసాగింపబడును.

తాడేపల్లి శ్రీరాములు, మేనేజింగ్ డైరెక్టర్.

ఏలేశ్వరపు రామచంద్రమూర్తి, యం.ఏ., సి.ఏ.ఐ.ఐ.బి., జనరల్ మేనేజర్.